

RỪNG ĐẦU HÈ

Mùa hè Châu Âu năm nay bắt đầu ngày 21/6.

Ngày đầu hè (thường) là ngày hạ chí, ngày dài nhất trong năm: 16h, gấp đôi ngày đông chí (22/12). Ngày này, ở Pháp, là ngày lễ Âm Nhạc, theo quyết định của ông Bộ Trưởng Văn Hóa Jack Lang năm 1982. Ông Jack Lang chắc dựa theo ngày Âm Nhạc Quốc Tế (Journée internationale de la musique), do Unesco chọn: 1/10/1975 (ngày ca hát trên nổi đầu... "nước khác"?).

Năm 1997, lễ hội Âm Nhạc được chính thức tổ chức ở nhiều quốc gia, sau ký kết tại Budapest.

Dù được tổ chức trên toàn quốc, nhưng lễ hội được nhiều người tham gia nhất, là ở thủ đô Paris, ở thủ phủ các miền: Marseille (Nam), Bordeaux (Tây-Nam), Nantes (Tây-Bắc), Lille (Bắc), v.v., ở các thành phố lớn: Toulouse, Montpellier, Nice, v.v. Từ những đại hội âm nhạc với sự tham gia của các ca sĩ, ban nhạc nổi tiếng (hiện đại & cổ điển), những buổi hòa nhạc với mấy ngàn người tham dự cho đến những buổi ca hát ngoài trời của những ban nhạc trẻ ở các thành phố nhỏ với vài chục khán giả, v.v. Cái chánh không phải là "tầm vóc" buổi lễ. Mà là sự tôn vinh âm nhạc của con người. Năm xưa, trong "cư xá" (lotissement) tôi ở, chúng tôi (12 gia đình) cũng vinh danh âm nhạc với nhau. Với các ca sĩ, nhạc sĩ là bọn trẻ hay đùa giỡn với tôi lúc "ngày xưa còn bé".

Ngày 21/6 mỗi năm có lẽ là ngày mà "giới trẻ" Pháp mong đợi nhất. Để được bên nhau ngoài trời. Để được hôn nhau ngoài trời. Để được nhún nhảy với nhau. Để được đắm chìm vào những nốt nhạc, những âm giai, cung bậc. Nhạc đưa người đi xa, quên bao phiền muộn. Quên bài vở. Quên mùa thi. Quên cả... người thân! Chỉ còn em: Âm Nhạc!

Nhưng năm nay, rất nhiều nơi trên đất Pháp, ngày lễ hội Âm Nhạc, chỉ là "một ngày như mọi ngày", không phải "một ngày như mọi ngày đầu hè". Mà là "một ngày như mọi ngày.... Covid"! Có nghĩa là đẹp hết. Cấm hết. Có nghĩa là ngày chủ nhật 21/6/2026 là một ngày "kín cửa, cao dù". Đường phố vắng tanh. Hàng quán im ỉm. Cho dù một vài nơi, có miễn

cường vinh danh Âm Nhạc. Thì cũng chỉ những giọng môi cười, cũng chỉ một ít vòng ôm. Cái NÓNG đã giết chết ngày lễ Âm Nhạc Pháp. Năm nay.

21/6/2026, lần đầu, Âm Nhạc "khuất phục" Thiên Nhiên! Như đã "cúi đầu" trước Covid_Tàu! Chính phủ "bán cái" cho chính quyền địa phương chuyện tổ chức lễ Âm Nhạc. Mọi chuyện êm xuôi thì tốt. Không: thì... lãnh đủ! Nên, đã rất nhiều nơi đóng cửa, rất nhiều nơi "đẹp tiệm". Bởi vì tổ chức rất là nhiều khê: chuyện chu toàn nước uống (!), bóng mát đã là một vấn đề. Nói chi đến chuyện trật tự! Nhưng, không phải vì thế mà đám trẻ không vinh danh âm nhạc. Không làm được ngoài đường thì "tự biên, tự diễn" trong nhà! Miễn sao là vui. Một năm chỉ một lần. Mà lại nằm nhà tán gẫu nhau. Thà "chết sướng hơn"!

21/6 mới là Hè. Mà ngay cuối tháng 5 đã nghe bà con rên rỉ. Rên từ Pháp sang Anh. Từ Thụy Sĩ sang Đức! Nóng quá. Quá nóng! Năm nay, thế nào mà "than" chẳng xuống giá?! Đó là nói về "tập thể". Còn cá nhân như tôi thì thương tích cùng mình! Bởi vì tôi chịu nóng rất dở!

Thằng Tây hàng xóm hỏi tôi:

– "Mày lớn lên ở Việt Nam, mà sao dở thế?".

– Ở hay, mày vô duyên vừa thôi. Tao ở đây gần 50 năm, cơ thể "nhập gia tùy nhiệt" gần 50 năm rồi. Thì tao cũng như tụi mày thôi!

Không biết khi cụ Dương bá Trạc hạ câu "Cái nóng nung người, nóng nóng ghê" thì nhiệt độ là bao nhiêu? Chứ "nóng, nóng ghê" thì cũng tùy người, tùy lúc. Tôi biết nhiều ông, chỉ nhìn, hay nghe thôi mà đã "nóng, nóng ghê" rồi!

Tôi không nhớ "cái nóng mùa hè, nóng, nóng ghê" là bao nhiêu độ "celsius". Nhưng trên 35°C, với tôi, là đã nóng ghê lắm rồi! Thế mà, từ hơn tuần nay, hôm nào cũng "nóng, nóng ghê". Ngày nào cũng nghe, qua radio, trên TV, là "kỷ lục" cả!

Hôm qua, Paris 40°C, Bordeaux 42°C (?), v.v. Nóng điên người như thế, nên khi nghe có hai bé, 2 và 4 tuổi, chết vì nóng trong xe (khi chúng "một mình" trong đó) thì tôi càng nóng mặt thêm! Tại sao Trời lại cho những đứa lơ đễnh như thế làm cha mẹ?!

Mấy hôm nóng, tôi hay vào khu rừng nhỏ, gần nhà. Đang hùng hực bên ngoài, mới bước vào thôi, đã nghe "mát rượi". Nhưng hôm qua thì không. Rừng cũng nóng như bên ngoài, có thể là mát hơn tí, nhưng cái khác biệt nhỏ đó, nó không làm cho tôi thấy bớt nóng. Bởi vì rừng đã bị "hâm" mấy ngày nay, ngày cũng như đêm! Đã thế lại không gió! Cứ như là nhiệt độ cũng làm gió đứng im luôn, không dám... cử động (!)! Trên 1H đồng hồ, từ 17h30 đến 18h45, chỉ có mình tôi đi trong rừng.

Hôm qua là lần đầu tiên, buổi chiều trong rừng, chỉ có mình tôi! Không tiếng chim. Không bóng người. Cũng không bóng chó! "Chiều hôm qua lang thang trong... rừng / Nhớ nhớ buồn, buồn với chán chường". Vâng, tôi nhớ mấy chú chó chạy nhảy thường ngày, gâu gâu lẫn nhau. Nhớ chó. Nhớ cả người... dất chó!

Cho nên tuy rừng đầy lá xanh. Nhưng lòng hè cứ "nghe chừng đâu đây màu tê tái..."?!

BP

25/06/2026

Nguồn: Internet eMail by bp chuyển

*Đăng ngày thứ Năm, June 25/2026
tkd, Khoá 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*